

**ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ
СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ.140 КРИМІНАЛЬНОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

І.І. Мартиненко,

студентка 3 курсу юридичного факультету

Актуальність обраної теми полягає у тому що згідно із ст.3 Конституції України – людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. А тому визначення особливостей притягнення медичних працівників до відповідальності за статтею 140 КК є особливо важливим. Дії лікаря безпосередньо впливають на стан здоров'я людини - найвищу суспільну цінність закріплену конституційно.

Розкриттям даних питань займалися такі науковці як Акопов В.І., Глушков В.А, Грандо А.А та ін. У працях наведених науковців характеристика даних питань дається не тільки з правової точки зору, а і з медичної, соціологічної, моральної.

З об'єктивної сторони цей злочин характеризується діянням, наслідками та причинним зв'язком між ними. Діяння виражається у невиконанні чи неналежному виконанні медичним або фармацевтичним працівником своїх професійних обов'язків.

Під неналежним виконанням слід розуміти вчинення дій(бездіяльності) внаслідок недбалого чи несумлінного до них ставлення. Якщо медичний або фармацевтичний працівник не мав можливості виконати свої обов'язки належним чином, то кримінальна відповідальність не настає. Виникає питання, чи повинна наставати кримінальна відповідальність у випадках коли медичний працівник сумлінно і з усією відповідальністю відноситься до своїх обов'язків але внаслідок свого незнання наносить шкоду пацієнту, або медичний працівник наносить шкоду пацієнту внаслідок технічної недосконалості?

Розробляючи цю проблему слід провести аналогію з таким визначенням як «лікарська помилка». Це поняття юридично не закріплено і не має свого чіткого тлумачення. Окремі науковців вважають, що лікарська помилка – це помилка лікаря у професійній діяльності, внаслідок

добросовісної омани при відсутності недбалості, несумлінності, а в наслідок недосконалості сучасної науки, незнання або нездатність використання знань на практиці. Як бачимо у цьому визначенні також йде мова про незнання медичного працівника.

Незнання не повинно звільняти лікаря від кримінальної відповідальності, оскільки наслідки у роботі медичного працівника безпосередньо можуть проявитися у шкоді здоров'ю людини та навіть смерті.

Але неналежне виконання може проявлятися по різному і тому слід виділити два аспекти: незнання медичного працівника, тобто його некомпетентність і як наслідок неможливість займатися лікувальною діяльністю та неможливість діагностування хвороби внаслідок технічної недосконалості чи таких особливостей організму особи які неможливо було передбачити.

Тому, як висновок слід зазначити, що до статті 140 Кримінального Кодексу України слід внести такі зміни як «Невиконання чи неналежне виконання медичним або фармацевтичним працівником своїх професійних обов'язків внаслідок недбалого чи несумлінного до них ставлення або некваліфікованого виконання обов'язків, якщо це спричинило тяжкі наслідки для хворого карається . . .»

Використана література:

1. Конституція України від 26.05.1996
2. Закон України «Про внесення змін до Основ законодавства України про охорону здоров'я»
3. Етичний кодекс українського лікаря (Проект) Автори проекту: к.м.н. О.А.Насінник академік АМН України Л.А.Пиріг к.б.н. С.В. Вековшиніна к.ф.н. В.Л. Кулініченко.
4. Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, С.Б. Гавриш та ін.; За аг. Ред.. В. В. Сташия, В.Я. Тація. – К.: Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – 1196с.

5. Новоселов В.П. Профессиональная деятельность работников здравоохранения: Ответственность, права, правовая защищенность. – Новосибирск: Наука, 2001. – 312с.

Науковий керівник: Ю.В. Шинкарев